

Želvino darilo

“Jupi!!! Bravo želva!!! Ti si zmagovalka. Vse živali so kričale, ko se je želva počasi približevala cilju. Čez nekaj časa je prišel zajec, prepoten in zadihan. Približal se je želvi in ji podal tačko. "Čestitam želva, premagala si me s svojo vztrajnostjo," ji je rekel. Oprosti, hotel sem se veseliti s teboj. Žal mi je, da sem bil tako sebičen. Želva se mu je nasmehnila in preden je utegnila odgovoriti, so jo živali dvignile in vrgle v zrak. "Dovolj, vrti se mi, je rekla želva. Vse živali so se usedle pod velik hrast, da bi počivale.

Potem je priletela sova, ki je sedela na veji in vsi so dvignili glave, da bi jo videli. Imam idejo, je rekla. Predlagam, da gremo vsi na morje proslaviti želvino zmago. Ja, ja, so veselo zavpile vse živali, v vodo na kopanje in igro!

Zajček je še vedno stal in brcal kamenje. Vedel je, da ga ne bodo želeli pri sebi. Počasi je želva prišla do njega. 'Daj no, zajček, gremo,' mu je rekla. Bom...Ali tudi jaz pridem, je vprašal zajček in od veselja našpičil ušesa. Seveda je rekla želva, saj smo vsi prijatelji. Jupii, zajček je poskočil, in so šli.

Želva se je ustavila. Ampak preveč vas bom zadrževala. Glede na to, kako se počasi premikam, bomo jutri prišli do morja. Ne skrbi, draga želva, je rekel bober. Rešil bom ta problem. Z enim vdihom se je znašel v svojem gnezdu v potoku in začel z ostrimi zobmi glodati les. Živali so poslušale in čakale, kaj namerava bober. Kmalu so ga videli prihajati in vleči čudno stvar. »Kaj je to,« je najprej vprašal jelen. Kaj, kaj, so vse živali skupaj spraševale. Drsalka je ponosno rekel bober. Pridi želva in poskusi. Želva se je dobro znašla na drsalki. Jelen je vlekel z zobmi, živali pa so ga potiskale z gobcem in kmalu so prispeli na cilj.

A tam jih je čakalo neprijetno presenečenje. Namesto modrega morja so videli oblak prahu. In namesto da bi slišali udarjanje valov ob obalo, so slišali hupanje, delovanje motorjev in glasen hrup avtomobilov. Živali so se začudeno spogledale. Kaj se je zgodilo? Od kje so se znašla vsa ta vozila?

Vsi so bili zelo utrujeni in žejni. Zunaj je bilo zelo vroče. Vedeli so, da sta morje in okrepevalnica na drugi strani, a si niso upali prečkati. Bali so se vseh teh vozil. Potem je zajček rekel. Hitro tečem, z enim skokom skočim čez in prinesem osvežilne napitke in hladno vodo, da se odžejamo. Ne, so vzkliknile vse živali skupaj, prenevarno je. Toda

zajec je vzletel in...grrr zaslišalo se je glasno zaviranje. Ptice so priletele pogledat, kaj se je zgodilo. Zajec je bil na tleh. Na srečo ni bil poškodovan, le prestrašen je bil.

Vse živali so prišle do kraja nesreče in se usedle na sredino ceste. Vrane so hodile gor in dol in s svojim krikom ustavljale avtomobile ter motorje. Sova je splezala na avtobus in rekla na ves glas: Prijatelji, to je zelo lep kraj za počitnice in počitek. Vsi lahko pridemo s prijatelji in družinami uživati na morju. Če prihajate od daleč, lahko svoje avtomobile in motorje pustite na hribu in se spustite ali peš in z drsalkami. Tako ne bomo vdihavali izpušnih plinov in prahu, ampak le hladen morski vetrič. Tudi mladički in starejše živali se ne bodo bale prečkati ceste.

Nekaj časa se ni nič slišalo. Vsak je ostal na svojem mestu. Čez nekaj časa pa so nekatere živali stopile z motorjev, druge iz avtomobilov in se približale živalim, ki so sedele na sredini ceste. Prav imaš, je rekel jazbec. Svojega motorja ne bom več pripeljal sem, je rekel ježek. Lahko pridem tudi brez avta, je rekla podlasica. Tako so počasi vozila izpraznila cesto.

Čudovita skupina živali je stekla do morja in dolgo uživala v prijetni hladni kopeli. Ko so prišli iz vode, jih je čakalo presenečenje. Tokrat prijetno. Druge živali so pogrnile veliko mizo z dobrotami sveta. Godba je začela igrati glasbo in ščinkovci so zapeli:

Najlepše mesto je čisto.

Videti morje, hladno vodo.

Nočemo prahu, črnega neba.

Želimo dihati zrak brez dima.

Avtomobile pogosto pustimo ob strani.

Da so naša srca in noge močne.

OOOh hočem rolko!

Oh, visoko kolo!